

« zurück blättern vor »

SZTAMOWAĆ v. imp., ab 1861. **1)** ‘die Enden eines gefällten Baums mit einer Axt glätten, glattschlagen’ – ‘równać, ociosywać siekierą końce ściętego drzewa’: SWIL (leś.), SW (leśn.). **2)** ‘mit Hilfe eines Meißels Öffnungen in Holz schlagen um dort ein anderes Holz einzusetzen’ – ‘wybijać dłutem otwory w drewnie w celu wstawienia w nie innego drewna’: SW (rzem.), DOR (techn. przestarz.). **3)** ‘das Zuhämmern von miteinander vernieteten Blechen, die das aber nicht exakt aneinander anliegen; Löcher ausfüllen, abdichten, z.B. Stellen, an denen Rohre miteinander verbunden sind’ – ‘zaklepywać krawędzie znitowanych, ale niedokładnie przylegających do siebie blach; wypełniać dziury, uszczelniać np. miejsca połączenia rur’: [hapax] 1949 Czesz.Pocz. 72, DOR *Podmajstrzy wyznaczył bardzo niską cenę za sztamowanie futrynowych główek.* – SW (rzem.), DOR (techn. przestarz.). ◊ **Etym:** nhd. *stemmen* v., ‘etw. mit dem Stemmeisen oder Schrotteisen bearbeiten, abebnen, abstämpfen; Löcher aushauen, meist in Holz; *einen Baum voneinander stämmen* = einen gefällten Baum mit der Axt der Quere nach teilen’, GRI.

« zurück blättern vor »